

net i stedet for en abort. Jeg vil bare høre, om det betyder, at Dansk Folkeparti i de forhandlinger, der løbende pågår om at forhøje SU'en til studerende med børn, vil støtte et forslag om, at enlige med børn også får bedre økonomiske vilkår, f.eks. ved at hvis man er enlig og får et barn, kan man få hjælp til barnevogn og andet udstyr.

I dag er det faktisk sådan, at en del kommuner siger til kvinden, at det er jo ikke en uforudset social begivenhed at få et barn, det har man vidst i flere måneder, så det kunne man bare have sparet op til. Men hvis man er på kontanthjælp, er det altså ikke lige det, man har råd til at spare op til, og hvis den slags historier bliver fortalt blandt de unge kvinder, kan de godt være medvirkende til, at man ikke rigtig synes, man har overskud til at få et barn, fordi man slet ikke kan overskue, hvordan man overhovedet skal få råd til bare de mest basale ting som barnevogn og babytøj osv., sådan som systemet fungerer i dag.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Initiativtagerne til denne forespørgsel efterlyser, at vi skal prøve at se på, om vi kan finde frem til nogle nye initiativer og dreje debatten lidt.

Mange af de oplysninger, der er kommet frem, er nogle, vi alle sammen kender, og forespørgslen er måske blevet overhalet af begivenhederne, fordi vi har indgået forliget om satspuljen. Derfor synes jeg, at hvis vi skal diskutere noget i dag, må vi også diskutere nogle nye ting, og nogle af de nye ting, vi diskuterer i vores gruppe, var netop: Skal vi hjælpe de enlige, eksempelvis studerende, på denne måde? Det synes jeg udmærket kan diskuteres, når vi går videre med den nye abortbehandlingsplan, og er der andre, der kan komme med nogle nye, gode initiativer, tror jeg nok, der er åbent for diskussion. Men det er altså et indspark fra os her i debatten.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, det er fint at høre, at Dansk Folkeparti går ind for nye initiativer.

Vi kan forstå, at mulighederne for at forsørge et barn, når man er på SU som ung studerende, skal være bedre. Men man kan måske nok sige, at en sådan diskussion ikke er meget på sin plads, når der er afsat 2 mio. kr. for næste år og 4 mio. kr. i de kommende år. Så bliver der ikke

meget plads til de andre initiativer, og det er jo også lidt ærgerligt, at nogle af de initiativer, der rent faktisk var rigtig gode, har man ikke videreført på finansloven, og så bliver det lidt svært at finde plads til nye initiativer. Er fru Birthe Skaarup ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Som jeg sagde før, er mange af de gamle initiativer måske overflødige og skal erstattes af nogle nye. Det er det, jeg synes, vi også bør have en diskussion om, for alt er jo ikke statisk i denne verden, heller ikke en abortbehandlingsplan.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

En abort er ikke nogen ideel afslutning på en graviditet, men den kan være løsningen for en kvinde, der uønsket er blevet gravid og finder, at det er det eneste rigtige eller måske det eneste mulige for hende at handle på den måde.

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at kvinder eller for den sags skyld par – der er jo ingen kvinder, der bliver gravide af sig selv – får en så god rådgivning som muligt, når kvinden er blevet uønsket gravid. Der kan være situationer, hvor det at få et barn stiller kvinden eller parret i en fuldstændig håbløs situation, og hvor aborten er den oplagte mulighed. Men der er helt sikkert også situationer, hvor den gravide bare ikke selv kan overskue at få barnet, men hvor rådgivning og vejledning kan hjælpe hende igennem beslutningsprocessen, så hun beslutter noget, som hun senere hen ikke fortryder.

Jeg finder det meget vigtigt, at der i rådgivningen medtages muligheden for at føde barnet, og det gør der forhåbentlig også i de fleste rådgivninger. Kvinden skal kunne foretage et reelt valg på et så godt grundlag som muligt.

Jeg tror, vi alle kan være enige om, at målet med politikken på dette område må være at få så få provokerede aborter som overhovedet muligt, og tallet skulle helst gå ned, fordi der forekommer færre uønskede graviditeter. Men heldigvis går udviklingen i den rigtige retning, og det har den faktisk gjort, næsten lige siden den fri abort blev indført i begyndelsen af 1970'erne.

Det Konservative Folkeparti stemte for den dagsorden, der var udgangspunkt for abortbehandlingsplanen fra 1999, og vi ser frem til evalueringen af den. Vi er glade for og tilfredse